

Још пре појаве писмености, људи су, окупљени заједничким пословима, деци причали приче којима су их васпитавали и подучавали их свему што им је било потребно за живот. Временом су се изражајне могућности језика повећавале. Савремени човек мора да комуницира са другим људима. Богаћење речника је сталан и непрекидан циљ у току школовања, али и после њега, јер спада у део опште културе сваког човека. Реч у нашем језику не подразумева само скуп гласова који имају одређено значење. Реч има моралну конотацију и дати реч имало је већу тежину од писаних докумената.

Један од основних начина богаћења речника је рад на књижевном тексту. Читањем се стичу нова искуства, упознају се нови карактери, психолошки профили, историја, друге културе и сл. Васпитач мора да одлично познаје своје ученике: њихово порекло, образовни ниво родитеља, целокупни живот својих ученика (које књиге, часописе и новине читају, које филмове и телевизијске емисије гледају, како се забављају итд.) да би знао на који начин да богати њихов речник.

Треба имати у виду да сеоска деца веома добро познају поједине појмове и активности, а градској деци је то исто само донекле или није никако познато. Самим тим деца у градској и сеоској средини имају различите изворе за читање јер су сеоске библиотеке, ако уопште и постоје, веома оскудног фонда, док су градске библиотеке веома богате књишким фондом.

Циљ овога рада је да испитивањем узорка деце која су у нултом разреду, (четири из сеоске, четири из градске средине), уочи утицај дијалекатске средине на развој говора.

1. ЛЕКСИЧКА И СЕМАНТИКА КАО ЕЛЕМЕНАТ ЈЗИЧКЕ КУЛТУРЕ УЧЕНИКА

Лексичке и семантичке вежбе имају за циљ богаћење дечјег речника и стварање повољнијих могућности за шири избор и поузданију употребу речи. Помоћу ових вежби развија се смисао за танане преливе у значењима речи и израза, указује се на разне могућности грађења речи, на њихову синонимику и тематско груписање, истражују се значењске могућности речи и откривају њихове асоцијативне везе. Самим тим што шире могућности и развијају навике за поузданији избор речи, ове вежбе готово увек су и стилски усмерене. Оне могу бити усмене и писане, а најчешће се изводе здруживањем казивања и писања.

Неки од захтева за усмена и писмена важбања (а за нас су занимљива усмена вежбања) су: Ортоепске вежбе: увежбавање правилног изговора речи, исказа, реченица, пословица, краћих текстова; слушање звучних записа, снимање читања, анализа снимка и одговарајуће вредновање. Лексичке и семантичке вежбе: основно и пренесено/фигуративно значење речи, грађење речи – формирање породица речи; изналагање синонима и антонима, уочавање семантичке функције акцента; некњижевне речи и њихова замена језичким стандардом.

...

----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE PREUZETI NA SAJTU. -----

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com